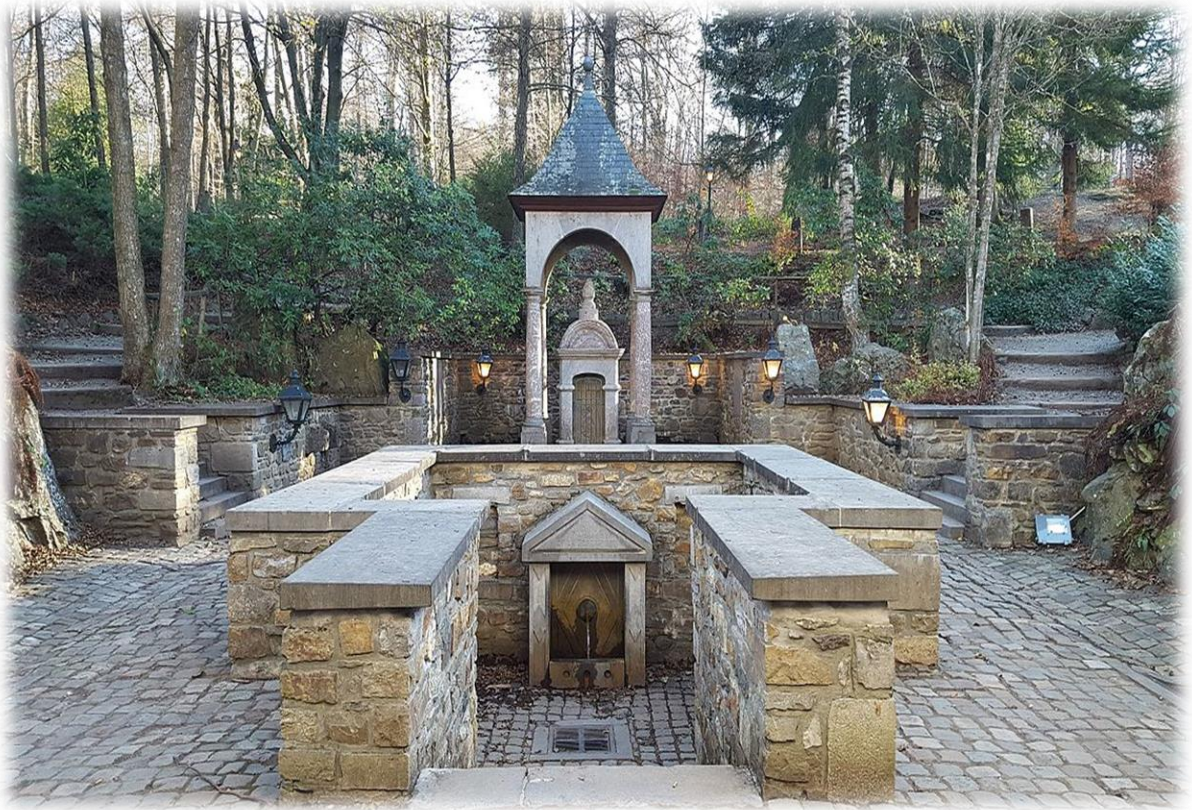

van de diepte is deze ruimte goed geïsoleerd. Omdat koude daalt, is het mogelijk deze ruimte voldoende koel te houden om – indien er voldoende ijs opgeslagen ligt – het jaar door een hoeveelheid ijs te behouden. In warmere periodes was het dan mogelijk uit deze kelders ijs op te halen. Tegenwoordig worden ijskelders vaak als overwinteringsplaats gebruikt door vleermuizen, die er hun winterslaap houden.

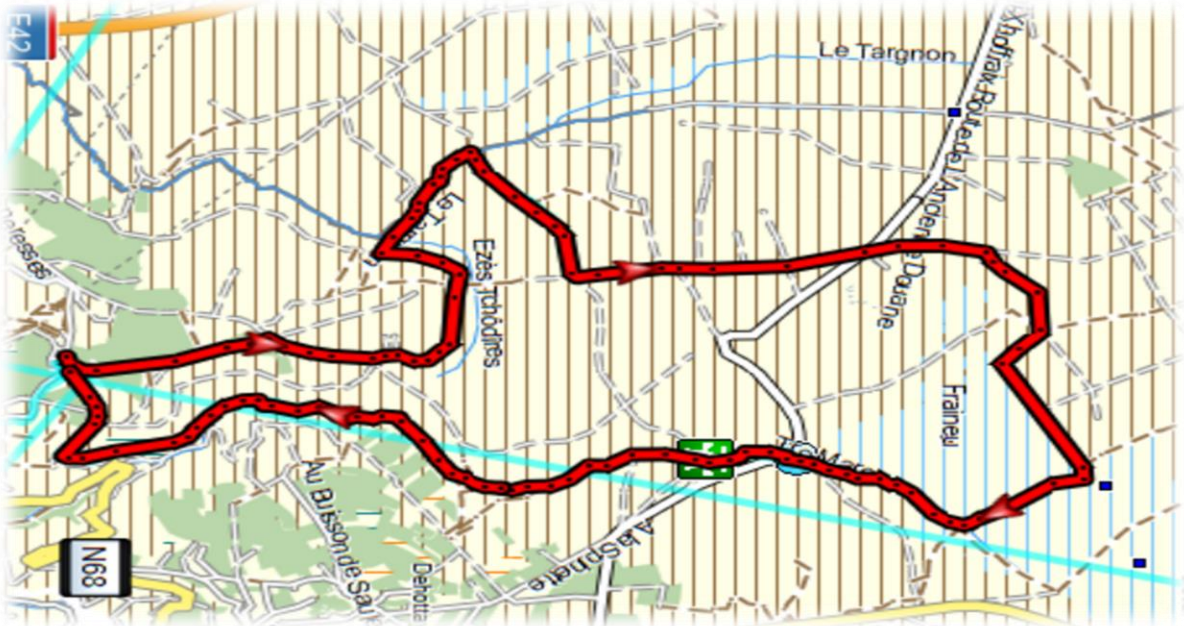

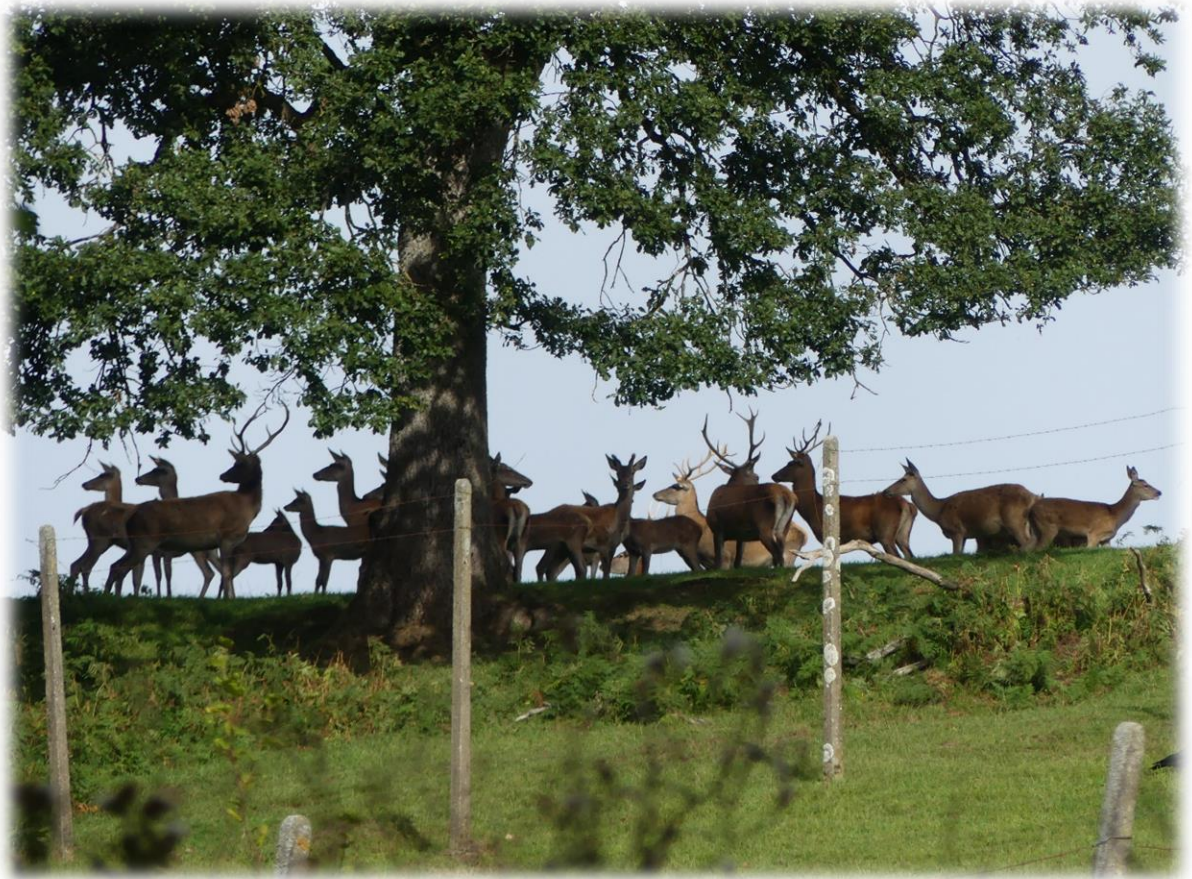
De Géronstère bron zou door tsaar Peter de Grote regelmatig bezocht zijn. Het water heeft een zwavelsmaak en het ijzerhoudende en koolzuurhoudende water wordt in de volksmond aanbevolen voor aandoeningen van de luchtwegen.

Dinsdag 7 september 2021

- Wandeling : Luswandeling in de vallei van de Trôs-Marets
- Gebied : Malmedy
- Afstand : 12 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 5 uur

Onze wandeling vertrekt en eindigt aan het hotel-restaurant Ferme Libert. Het restaurant staat bekend om zijn wildspecialiteiten, pannenkoeken of Belgische wafels. Uiteraard hebben ze er ook plaatselijke bieren.

In de buurt van de Ferme Libert is er een kwekerij van edelherten. Het edelhert is een groot hoefdier, met een rossige zomervacht en een grijsbruine wintervacht. Zijn staart is kort en de spiegel (een wit behaarde plek op het achterwerk) is geelbruin. Oudere mannetjes van het edelhert dragen een gewei met veel zijtakken. Het gewei wordt telkens afgeworpen in de

nawinter. Je kan het edelhert onderscheiden van het damhert door zijn grootte, de witte spiegel zonder zwarte omlijning en het vertakte gewei. Edelherten zijn zowel overdag als 's nachts actief. Het komt een enkele keer voor dat al het pigment van een edelhert ontbreekt, het is dus een zeldzaamheid die op één hand te tellen is. Door het ontbreken van het pigment zien de ogen er lichtroze uit, zo ook de hoeven. Omdat de albino dieren vaak wat zwakker zijn, leven ze meestal niet lang. Geschoten worden ze echter niet, ondanks dat ze een zeer duidelijk doelwit zijn: het brengt ongeluk als je een wit hert schiet.

Regelmatig volgen wij een stukje van een of ander GR-pad. Deze paden vormen een netwerk van langeafstandswandelpaden door Europa. De GR-paden zijn in beide richtingen met een wit-rood teken gemarkeerd.

Reeds in 1947 begon men in Frankrijk een net van lange afstandswandelpaden uit te bouwen, dat steunde op een uniforme bewegwijzering doorheen het hele land, nl. wit-rode tekens. In 1959 staken in Wallonië enkele enthousiaste wandelaars uit het Luikse de hoofden bij elkaar

om de GR 5 door te trekken over Belgisch grondgebied. Meteen was het startsein gegeven voor de heropbouw van een net van wandelpaden dat na de Tweede Wereldoorlog erg in verval was geraakt.

Op de Hoge Venen lijkt het wel of al het water in de riviertjes bruin ziet. Evenwel is dit niet zo. Het water zelf is wel licht bruin gekleurd maar de bodem is bruin tot zwart omdat deze veel turf bevat. Turf werd gebruikt om te stoken, 3 kg turf komt overeen met 1 kg steenkool. Turf steken gebeurde in de lente met een speciale spade. Er werden kanaaltjes gegraven om

de putten te ontwateren. De blokken moesten drogen tot half augustus. Als je weet dat turf 1 à 1,5 mm per jaar aangroeit, dan is 1,20 meter turf van 1.200 jaar geleden.

Heksenboter is een slijmzwam en kan zich verplaatsen waarbij het vaak een glanzend kruispoor achterlaat. Heksenboter voedt zich met micro-organismen. Hij komt algemeen voor op dood hout. Heksenboter voelt ruw aan, is sponzig, bros en teer.

Op de Hoge Venen zit 7 à 8 meter turf. Turf heeft een zeer goed conserverende werking. Als je wegzakt blijf je goed bewaard! In Denemarken is zo de “man van Tholund” bijna intact gebleven. Met de koolstof 14 methode hebben ze ontdekt dat hij uit het ijzertijdperk stamt. In de maag vonden ze veel pitten, zaden en noten. Hij had een kap op zijn hoofd en een touw

rond zijn nek dus vermoedelijk was hij een slaaf of is hij vermoord. Ook het meisje van Ellingen is goed bewaard gebleven zelfs met haar vlecht.

Op de Hoge Venen grazen het ganse jaar door Schotse hooglandrunderen. Al hebben we er deze week geen enkele gezien. Tot 1849 waren de meeste Schotse hooglanders zwart van kleur. Het verhaal gaat dat in de jaren 1840 koningin Victoria een bezoek bracht aan de

Schotse hooglanden en toen haar voorkeur uitsprak voor de rode dieren. Ze vond deze simpelweg mooier. Ze gaf het bevel om meer rode Hooglanders te fokken. Naast zwarte en rode komen er ook blonde varianten voor. Een volwassen stier weegt 800 kilo en een koe 500 kilo. Schotse hooglanders kunnen tot achttien jaar oud worden.

Er zitten in de Ardennen niet alleen wolven maar ook wilde katten. De Europese wilde kat lijkt sterk op een grote, forse huiskat. De Europese wilde kat heeft echter nooit vlekken, enkel strepen. Het belangrijkste verschil tussen de Europese wilde kat en de huiskat is de staart, die

bij de Europese wilde kat veel dikker is. Over de staart lopen drie tot vijf brede, zwarte ringen. De staartpunt is afgerond en zwart. De ogen zijn vaalgeel van kleur. Wilde katten wegen tot 8 kg en hebben een schouderhoogte tot 40 cm.

Op dit traject krijgen we af en toe te maken met een iets moeilijker terrein. Op deze plaatsen heeft men dan touwen of kabels vastgemaakt zodat de wandelaar enige steun kan zoeken. Die paar touwen of kabels kan men niet echt een Via Ferrata of een klettersteig noemen. De geschiedenis van de via ferrata's begint eigenlijk in de Italiaanse Dolomieten. Tijdens de Eerste Wereldoorlog werd er in dit gebied, dat toen nog toebehoorde aan Oostenrijk, hevig gevochten tussen de Kaiserjäger (Oostenrijkse soldaten) en de Alpini (Italiaanse soldaten).

Deze gevechten vonden veelal plaats in de bergen en beide partijen probeerden strategische posities in te nemen om van daaruit de vijand te verslaan. Om soldaten en materieel op een zo veilig mogelijke manier te verplaatsen, werden er staalkabels in de bergwanden vastgemaakt. Later werden deze routes gebruikt voor recreatief gebruik. Klimmers gingen langs de staalkabels om bij klimroutes te komen die eerst moeilijk te bereiken waren en ook bergwandelaars maakten er gebruik van om zo op plekken te komen die voorheen onbereikbaar bleven voor hun. Na de Tweede Wereldoorlog werd het aantal via ferrata's in de Dolomieten uitgebreid.

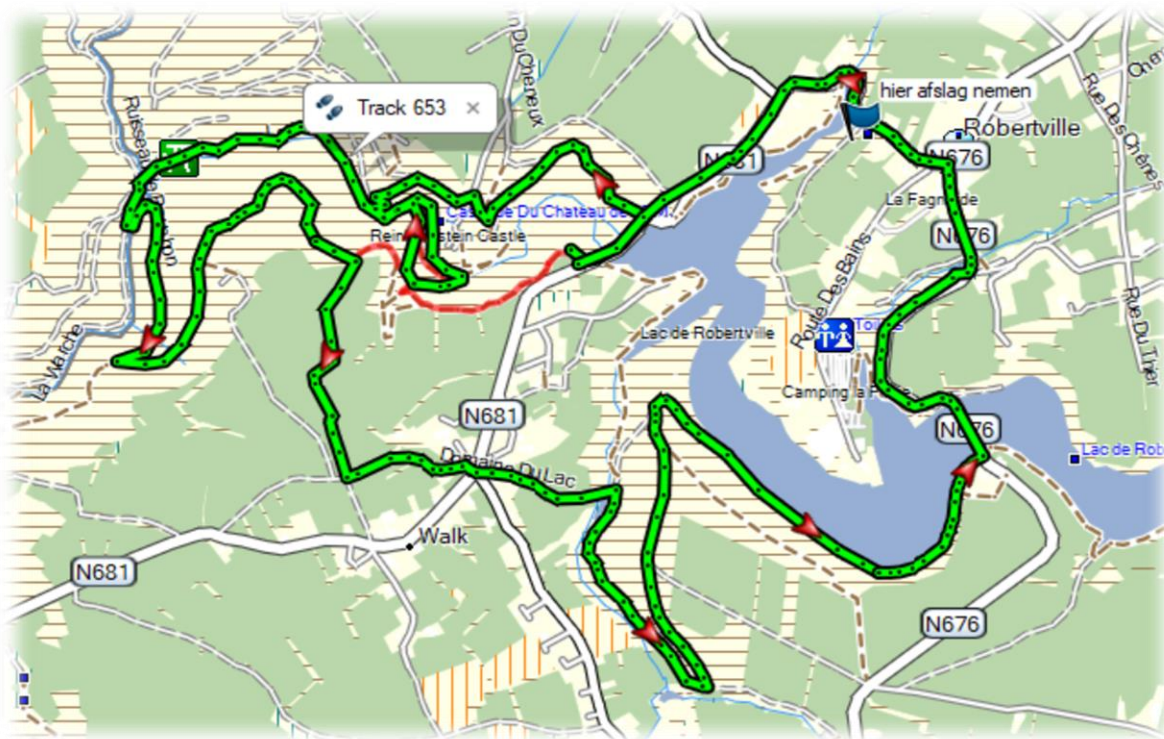

De Trôis-Marets ontspringt in de Hoge Venen ten zuiden van de Baraque Michel, en mondt uit in de Warche. De Trôis-Marets dondert over slechts 6 km van 640 m hoogte naar 340 m.

Woensdag 8 september 2021

- Wandeling : De neus van Napoleon – kasteel Reinhardstein – stuwdam Robertville
- Gebied : Robertville
- Afstand : 12 km
- Stijgen : 200 m
- Dalen : 200 m
- Duur : 5 uur

Er zijn momenteel werken aan de gang aan de wand van de dam (foto boven). Ik plaats er ook nog een foto onder van hoe de dam er vroeger uitzag.

Het meer van Robertville heeft een oppervlakte van 62 hectare (of 0,62 km²). De dam werd aangelegd in 1928 en heeft een hoogte van 55 m boven de Warche. Het stuwmeer voorziet Malmédy van drinkwater en is tevens een waterreservoir voor de elektrische centrale in Bévercé.

Vorig jaar reed op deze plaats een auto in het meer. De 32 jarige bestuurder kwam hierbij om het leven. De bestuurder werd echter niet aangetroffen in het wrak en de bestuurder werd pas dagen later terug gevonden in het meer. Dankzij de bewakingscamera's van het nabijgelegen hotel wis men wel met zekerheid dat de bestuurder alleen in de auto zat.

De brug van Haelen werd samen gebouwd met de stuwdam. De brug werd genoemd naar het dorp Haelen bij Diest waar het Belgische leger op 12/08/1914 een Duitse aanval had afgeslagen. In de zomer van 1944 hebben de Duitsers een deel van de brug opgeblazen om de

optocht van de geallieerden wat te vertragen. De brug werd echter op korte tijd gerepareerd zodat enkel lichte voertuigen er over konden. De Duitsers wilden ook de stuwdam opblazen maar dat mislukte.

We wandelen door naaldbossen langs de oevers van het meer. Naaldbossen komen van nature voor in klimaten met koude winters en genoeg neerslag, of in warmere klimaten wanneer de bodem niet voedzaam genoeg is voor loofbos. Naaldbossen komen zowel voor in het

landklimaat, het zeeklimaat als het gebergteklimaat. Hier in de Ardennen komen ze vooral voor op voedselarme zandgronden.

In het gehuchtje Walk staat er naast de kerk een enorme lindeboom. Een lindeboom kan 800 jaar oud worden en een hoogte bereiken van 30 m. Voordat de raffinage van suiker haar intrede deed, was de linde een belangrijke boom omdat de lindebloei veel honing produceert. Van de bloemen van de linde kan men kruidenthee maken. Lindehout leent zich zeer goed voor houtsnijwerk, draaiwerk en beeldhouwwerk. Zo worden bijvoorbeeld de Russische

matroesjka's uit lindehout gemaakt. Vroeger werden er onder andere klompen uit vervaardigd. De lindeboom werd bij de Kelten en de Germanen aanzien als een heilige boom en zijn geest gold als beschermer voor huizen, bronnen en kerken. Deze linde zou een hoogte hebben tussen de 45 en 50 meter wat zeer uitzonderlijk is.

Tijdens de beklimming naar de Neus van Napoleon, krijgen we al een eerste zicht op het kasteel Reinhardstein.

De Neus van Napoleon is een uitstekende rotspunt van waaruit men een adembenemend uitzicht heeft over de vallei van de Warche.

De hoed van de porseleinzwam is eetbaar maar niet echt smakelijk. De hoed van de zwam blinkt doordat er een slijmlaag op zit.

We houden terug even halt op een mooi plaatsje.

Af en toe moeten we eens wat klauteren of een riviertje oversteken. Maar dat lukt wel voor iedereen.

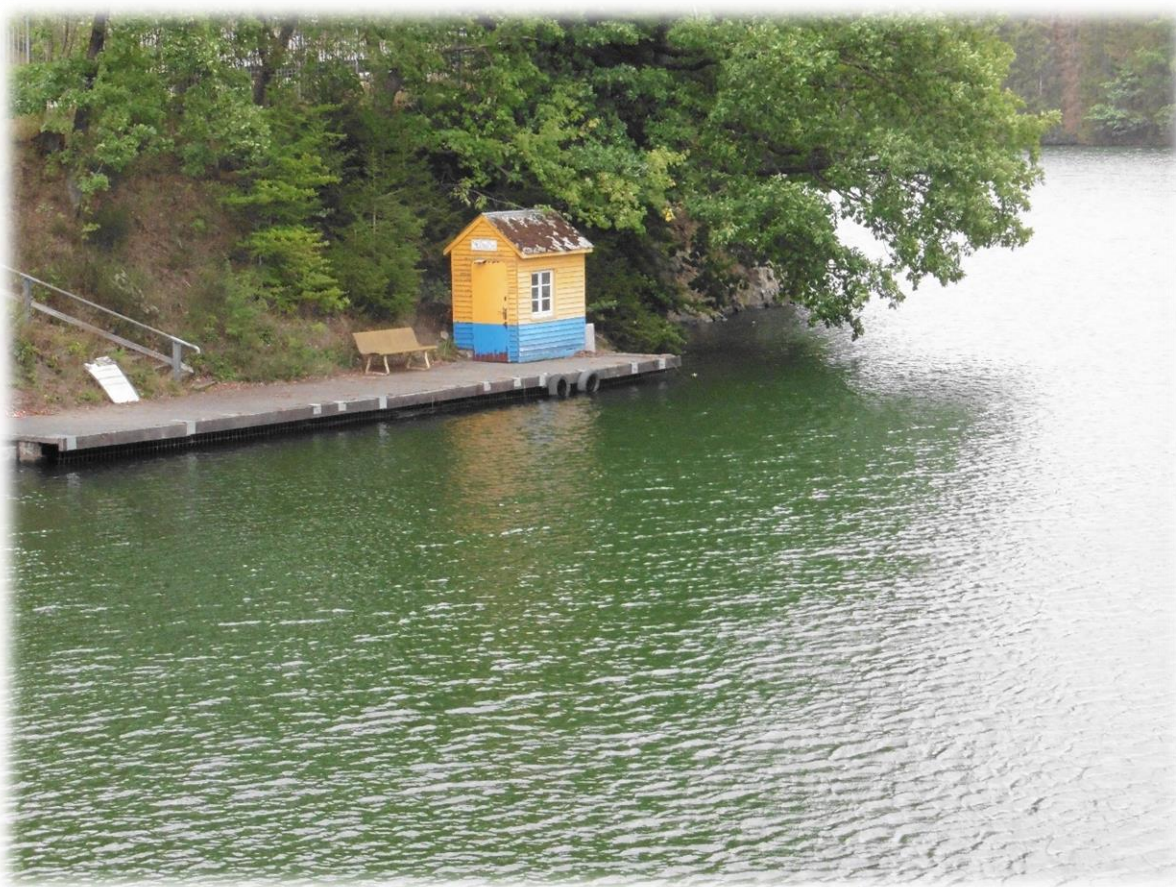
De waterval van Reinhardstein. Het water valt 60 m diep in de vallei van de Warche en is meteen de hoogste waterval van België.

Kasteel Reinhardstein. Het kasteel, vandaag uniek in België, werd opgetrokken in 1354. Nadat het was vernield, werd het vanaf 1969 herbouwd in overeenstemming met

de historische gegevens. Een verzameling wapens, wandtapijten, liturgische kledij en levensgrote handgemaakte beelden dragen bij tot de historische waarde van deze plek.

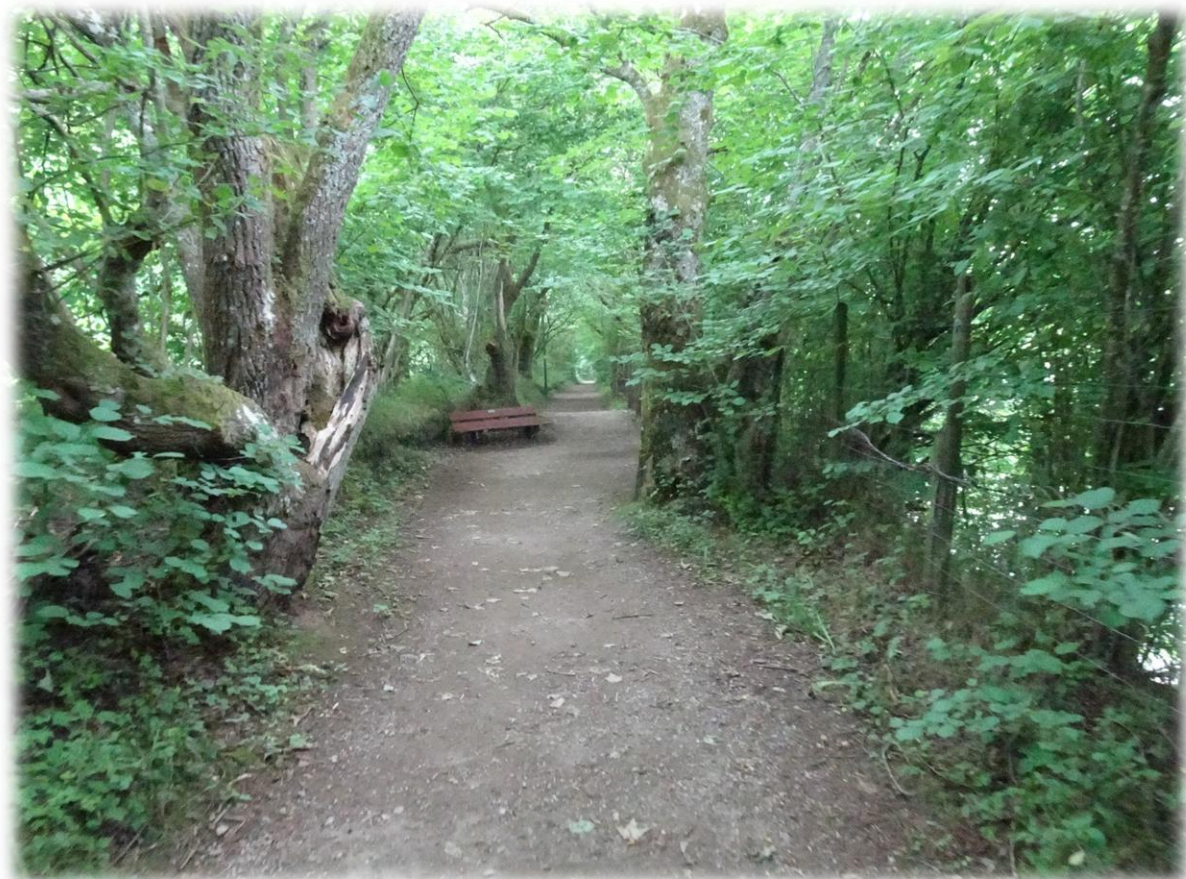
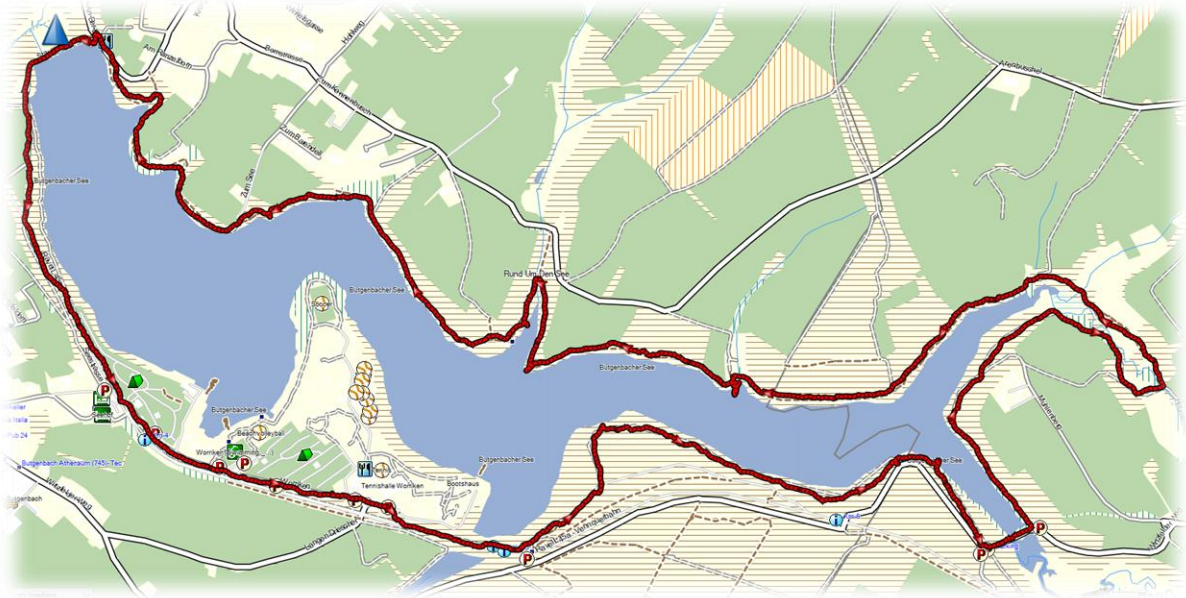

Het kasteel heeft een terras en heeft zelfs zijn eigen bier. Het kasteel kan tegen betaling bezocht worden.

Donderdag 9 september 2021

- Wandeling : Luswandeling rond de Stausee Bütgenbach
- Gebiet : Bütgenbach
- Abstand : 10 km
- Stijgen : 100 m
- Dalen : 100 m
- Duur : 2,5 uur

Met een beperkte groep doen we vandaag de wandeling rond het meer van Bütgenbach. Het meer van Bütgenbach is een stuwmeer gelegen op de rivier de Warche. Het meer heeft een oppervlakte van 120 hectare.

De gemiddelde diepte van het meer is 9 meter en het diepste punt is 18 meter. De maximale lengte is 3 km en de maximale breedte is 0,5 km.

Het meer bevindt zich in de Belgische Oostkantons, op de rand van het plateau van de Hoge Venen. Het is een toeristische trekpleister voor watersporters. Men kan er zeilen, windsurfen, kajakken, waterfietsen, zwemmen en sportvissen. Motorboten zijn niet toegelaten.

In de herfst van 2003 liet men het meer bijna volledig leeglopen voor onderhoud aan de stuwdam. Dit onderhoud werd in 2004 uitgevoerd. Het meer werd in de loop van dat jaar opnieuw gevuld. De dam werd aangelegd van 1929 tot 1932, is 140 m lang en heeft een hoogte van 23 meter. De centrale kan jaarlijks ongeveer 2,2 miljoen kWh energie leveren en wordt uitgerust door Electrabel.

Op de westoever van het meer lag vroeger het station Bütgenbach dat onder andere door een toeristentreintje werd bediend.

Wel, het was voor mij een eer om deze zeer toffe bende te mogen begeleiden. Ik heb er veel plezier aan beleefd.

De blaren en de kleine verwondingen die jullie hebben opgelopen zullen spoedig genezen.

Misschien zien we elkaar ooit nog weer.

Andere reisverslagen van deze jongen kun je terugvinden op www.ludwigdhaese.be

Ludwig D'Haese

benaltijdweg@gmail.com

Tekst

Ludwig D'Haese

Foto's :

Ludwig D'Haese en andere deelnemers.